

MINDSZENT-SZEGVÁR

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ
HIVATAL

Diamant Manó nyomdájában, hová
a lap szellemi részét illető közlemé-
nyek, előfizetési- és hirdetési díjak
küldendők.

és

VIDÉKE.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 3 frt — kr.
Félévre 1 frt 50 kr.
Negyedévre — frt 75 kr.
Egyes szám ára 6 kr.
Hirdetések jutányosan felvételnek

Előfizetési felhívás.

A t. olvasók lapunk első, valamint ezen számából is már megalkothatják maguknak irányának, s hiszük szükségességének fogalmát. Ez irányban szándékunk továbbra is haladni s ettől eltérni senki kedvéért nem fogunk, noha bár tudjuk, hogy ez által igen sokan lapunkra előfizetni nem fognak, mert a tiszta igazságot nem mindenki szereti hallani. Vannak azonban sokan, a kik ez irányt méltányolva tömegesen siettek lapunk fenállását előfizetéseikkel biztosítani. Én kötelességemnek tartottam a közönség jól fel fogott érdekében lapunkat kiadni. Hogy erre nem az anyagi haszon kilátása vezetett, fényesen bizonyítja lapunk tartalomdusa, változatos kiállítása, ennek rendkívüli olcsó előfizetési ára. Evvel szemben méltán és jogosan elvárhatjuk, hogy ugyanazon közönség, melynek érdekeiért küzdeni sikra léptünk, mint segítő barátaink fognak mellénk, s nem mint ellenségek velünk szemben állani.

Azért tehát ismételtelen azon kéréssel fordulok a t. olvasó közönséghez, hogy valamint mi megtettük és meg fogjuk tenni kötelességünket, hasonlóképen járjanak el velünk szemben. Nem hisszük, nem hihetjük, hogy közönségünkben hiányozzék az érzék a magasabb dolgok iránt, nem hisszük, hogy annyira elfásultak és közönyösek még saját érdekeikkel szemben is, hogy be ne látnák azt, hogy egyedül a sajtó az, a mely őket legigazabban képviselheti és érdekeiket leginkább megvédheti. Bizalommal fordulunk tehát az okból hozzájuk és kérjük hozzájuk meg azon csekély anyagi áldozatot, a miért mi viszont nekik szellemünkkel, erőnkkel és a legjobb akaratunkal fogunk viszont szolgálatot teljesíteni.

Eddig szivesek voltak lapunk sikeréhez szellemi hozzájárulásukat megígérni. Mindszentről: **ft. Keller Lajos plébános, Hubacsek Pál, Szobotka Gusztáv**, ügyvéd urak. Szegvárról: **Dr. Virágh Lajos** ügyvéd ur. Kistelekről: **Tolnafi Béla** jegyző ur. Budapestről: **Enyedi Imre** ur. Szentesről: **Dr. Filó Lajos**. Szegedről: **Kulinyi Zsigmond** ur a „szegedi Napló“ szerkesztője. **Konc Sándor** tanár ur. Dorozsmáról: **Dudás Béla** ügyvéd ur. E nevek mindegyike egyenként külön elég biztosítékot nyújtanak arra nézve, hogy lapunk képes lesz a tisztességes sajtó színvonalának magaslatára emelkedni.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK.

Egyévre 3 frt — kr.
Félévre 1 „ 50 „
Negyedévre — „ 75 kr.

Kérem a tisztelt vidéki előfizetőket az az előfizetési díjjakat postá utalvánnyal, minél előbb beküldeni, hogy a lap további szétküldésében fenakadás ne történjék.

Diamant Manó
Felölös szerkesztő és kiadó tulajdonos.

Március 15.

Nem vagyunk politikai lap, nem bocsájtkozhatunk e nagy napnak politikai bírálatába — nem fűzünk hozzá magunk részéről semmi magyarázatot, nem mondunk véleményt. — De különben is e napot a nemzet már ünnepévé tette, mi csupán csak a kegyeletből is kötelessék vagyunk arról megemlékezni. Nem suhanhatunk át fölötte minden megemlékezés, minden szó nélkül; azért e nagy nemzeti ünnep történetének lapjairól néhány sort ide iktatunk.

Ifjusági fény, tűz csillámlott meg egész váratlanul a vén Europa bágyadt szemében nagy meglepetésére azoknak, kik azt hívték, hogy már e vén öreg mozdulni is gyenge. Csalatkoztak!

Az agg felegyenesedett és visszanyerte idegeinek vas keménységét. Szemei szerte szorták a lángra lobbantó szikrákat. Megszólalt és hangjának dörgésével felrázta a szunyadó nemzeteket.

Pest ifjusága — nagy ősei a méltó unokáknak — voltak az elsők, kik megérték a kornak hívó szózatát. A hazának akkor volt legnagyobb szüksége; még nem az ifjuság karjaira, — hanem annak műveltségére, szellemére.

Két pártra volt akkor oszolva hazánk, mindkét párt jelszava ez egy volt: éljen a haza és király. Az egyik párt, a többek között nem tartá szükségesnek a szabad sajtót; a másik a szabadszó, szabad sajtóért lelkesült, melyeknek kivívását tartá főkötelességének.

Kilépett tehát az ifjuság a küzdőterre harcolni a törvény megengedte korlátokon belül, harcolni lángszavakkal, a szellem hatalmával. Győzött és megtörtént a vér nélküli foradalom: és a szabad szó, a szabad sajtó megszabadult százados bilincseitől.

A szabad sajtó volt az alapkö, a melyre hazánk nagyjai alkotmányunk szilárd, megdönthetetlen épületét felrakták.

Mindazt a mi ezután következett, leírni nem lapunk keretébe való, de tollunk nagyon is gyenge ahhoz. Az ókor milliárd csodái kelték szárnyra, befészkelve magukat minden egyes honvéd kebelébe és velük oly csodákat műveltettek, hogy megdermedt a világ bámulatában.

„Europának lezúgtak foradalmi csupán csak a magyar kezében volt még kard“ — ezután nagyon — nagyon szomorú idők következtek be. — — — — —

Ovd meg Isten ily időktől hazánkat!

Dicsően uralkodó királyunk nem nézhet soká nemzetének mély gyászát, nem türelhet soká annak fájdalmát, azt mondá a nemzetnek: muljék el gyászod és fájdalomad, simuljanak el arcod redői, légy bol-

dog legyen szabadsajtód, legyen alkotmányod! Óvd meg magyarok Istene alkotmányunk e legfőbb órét s adj neki hosszú boldog életet!

„Szentesi Lap.“

Igaz, hogy 19-ik évfolyamban jelenik meg e lap — de talán nem e szerkesztő alatt?

Nem az ő érdeme tehát, hogy a majdnem jubilaris számot irhatja lapja homlokára!

Megszoktuk vidékiek, hogy a „Szentesi Lap“ úgy beszéljen mintha legalább is koronás király volna a szerkesztője, az „így akarom, így parancsolom“ elvnek úgy látszik hive, sőt követője!

Ha a „Mindszent-Szegvár és vidéke“ című „pipiskedő(?)“ lap, „Egy kis statisztika“ című cikkét elolvasta volna a szerkesztő, meggyőződött volna arról, hogy a „Leonidás“ cikkének nagyon is nagy alapja van!

Egy oly vármegyénél, melyben az összes képviselők száma 192, mely képviselők között szentesi 95 — nem életképes; a tulkapások, saját érdekek kielégítése tehát a vármegye gyűléseken nemcsak valószínű, de biztos is!

Ugyan jogos-e az a 95 szentesi képviselő a vármegye gyűlésén?

Ha elfogadjuk „az ujkori Laonidás“ által írottakat, melyek cáfolatába a „Szentesi Lap“ nem bocsájtkozik, azt találjuk, hogy 60—70 ezer lakosa van e vármegyének Szentesen túl, mi okon és jögon ül tehát a vármegye gyűlés termében 95. szentesi képviselő?!

Azt mondja a „Szentesi Lap“ hogy a közvetlen helyi érdekek istápolásában igyekezzék lapunk létjogosultságát feltalálni, „hát nem közvetlen érdek-e, hogy „Szentes“ ne gyakoroljon több jogot mint a mennyihez jussa van?! Arra nézve különben a „Szentesi Lap“-tól tanácsot nem kértünk.

A „Szentesi Lap“ nem volt megelégedve a „kis Mindszent“-tel, még kevésbé lesz megelégedve a mi lapunkkal, mert megmondjuk őszintén mindig azt, ami lelünkét nyomja s a mi községünk érdekeit sérti!

Leonidás.

Községi ügyek.

F. hó 7-én tartotta meg Mindszent község képviseleti közgyűlését. A tagok a rossz idő miatt csak lassan gyülekeztek — úgy hogy az elnöklő bíró — a 9 órára kitűzött gyűlést csak 10 óra után nyitotta meg.

Dasan kárpotolva lett azonban a hallgatóság s türelmes várakozása fejében, végig élvezhetett egy zajos közgyűlést — az-az, hogy biz azt végig nem élvezhette mert delet harangoz-

tak, nem a torony — hanem harangozónak zseb órája szerint, mikorra a 11 pontot tartalmazó tárgysorozat 7-ik pontjára értek — noha 4—5 és 7-ik pontokat a képviselő testület minden vita nélkül tudomásul vette, Tari Endre képviselő ur indítványára a közgyűlést az idő előre haladottságánál fogva a képviselő testület elhalasztotta illetőleg szombaton folytatólagos gyűlést fog tartani.

Első tárgy: Csongrádvármegyei Tekintettestörvényhatósági bizottságának határozata mely által a község 1889-ik évi költségvetését újabb tárgyalás végett visszaküldé — ezzel kapcsolatban Bodnár Ferenc helybeli lakosnak ezen költség előirányzata nézve beadott észrevétele.

Hubacsek Pál ur indítványára csak a költség előirányzat nehézményes részének újbóli tárgyalása lett elhatározva.

Ez után felolvastattott Bodnár Ferenc észrevétele, melyben kifogásolja a költség előirányzatot s melyben, bizony néha erősebb kifejezéseket is használt. Ez azután elénk lendületet adott a vitának. Általában sértőknek tartották a beadott észrevételekben használt kifejezéseket és ebből egész szó harc támadt.

Nem lesz talán érdektelen ha a beszédek rövid vázlatát ide iktatjuk. Elsőnek

Haász Juda képviselő ur lépett a küzdőterre: kimondja nyíltan, hogy ő tudja, hogy ezen észrevételeket nem Bodnár írta, hanem egészen más annak értelmiszerzője és írója. Kéri a közgyűlést, hogy utasítsa rendre az illető értelmi szerzőt.

Tary Endre nem tartja figyelembe veendőnek az észrevételt mert Bodnár aláírása nincs tanukkal hitelesítve, ő nem kutatja, hogy ki írta — de viszont azt sem tartozik elhinni, hogy az tényleg Bodnár aláírása (Pap Mihály: Én ismerem az írását!) Az mindegy, nincs hitelesítve, tehát figyelembe nem veendő.

Hubacsek Pál Haász J.-nak felelve, egyáltalában nem helyeselheti, hogy a képviselői közgyűlés bárkivel is polémiába bocsátkozzék — annál kevésbé olyan valakivel a ki ez észrevételt alá sem írta.

Pap Ákos főjegyző: Vannak az „észrevételek“ ben oly részletek mit szó nélkül tűrni nem lehet.

Korom Gáspár Szintén vissza utasítja s megrovandónak találja a Bodnár által használt kifejezéseket.

Haász Juda meg marad annál a mit elsőbb indítványozott hogy nem Bodnár írta és ne őt érje a megrovás.

Hubacsek Pál. „A ki haragszik annak nincs igaza“ és ő a maga részéről nem látja be, hogy a képviselői közgyűlés meg volna sértve ő azt ajánlja a képviselők figyelmébe, hogy inkább sértik avval a közgyűlést, ha polémiába bocsátkoznak, — szerinte telyessen elég ha a közgyűlés kimondja, hogy a beadott „észrevételeket“ figyelembe nem veszi.

TÁRCZA.

Március 15.

(Éjfurdulóra.)

Írta: **Sió Ferencz.**

A szabadság hajnala világolt:
S március nagy napja felviradt.
Oh mi napra és mi virradás volt!...
Ünnepünk most e nap, honfiak!
És mily ünnep, mily magasztos ünnep!
A legszentebb eszmé s ügyé, —
Mely hevítse örökké keblünket
És foraszsa szívünk együvé!

... Langy fuvalma közelgő tavasznak,
Jégbilincset oldó márciusi lég,
Hírnöke lett kitörő viharok,
Melytől megrendült a föld s az ég.
Pusztítása nagy volt, hajh! és rémes;
Ám az idő méhe terhes volt vele...
S még a ma is szinte sejtve kérdező,
Vészt jósol-e március lehe..?

Szolgaságnak láncából kovácsolt
Volt a fegyver, melylyel harc folya;
S emberekből télistent varázsolt
Jelszavával jogunk pallósa;
Ám megtörte árulás és ármány

Pap Ákos még is azt hiszi, hogy oly embertől mint Bodnár nem fogadhat el a képviselőtestület tanitást a tisztesség tudásból.

Wimmer Károly szerint is a kifejezések túl erősek — maga részéről az észrevételek mellőzését — és íróját megróni kéri.

Beszétek még e tárgyban többen és végre el lön határozva az: hogy az észre vételeket nem veszik figyelembe benyújtó pedig megrovandó.

2. Tárgy: Csongrádvármegyei tek. alispáni hivatalának rendelete, mely általa nagy méltóságú m. kir. belügyminiszteriumnak f. évi február hó 22-én az italmérés jog megváltása folytán nyújtandó állami kártalanítás elnyerése céljából a községek mint regále tulajdonosok által 1889-ik évi mártius 31-ig teendő bejelentések tárgyában kiadott magas redeletét hiteles másolatban megküldi: elintéztetett.

3. Schönfeld testvérek, Stern Salamon és Megyeri Pál italmérési jogbérleknek bérletiszerződésük 11. és 12-ik pontjainak alkalmazása iránti előterjesztésükése tekintetben a váltságügyi bizottságnak 2. sz. a. határozati javaslata. Nagy, szenvedélyes vitára adott e pont alkalmat. Közreműködtek sajnó, személyes érdekek is. Mint már a múlt számunkban említettük, a helybeli regále bérlek a községgel kötött szerződésük 11. és 12 pontja értelmében, kéri magukat szerződésük kötelezettsége alul felmentetni. Viszont azonban kijelentik, hogy a még hátralévő $\frac{3}{4}$ évre 4800 frtért megtartják. Felolvastattott többek kérelmére a községgel kötött szerződésük, mely után meggyőződhetünk, annak 11. és 12. pontja értelmében, hogy a regále bérleknek tényleg joguk volt a bérletről már a múlt év végére lemondani. Felolvastattott továbbá a váltságügyi bizottságnak erre vonatkozó javaslata, mely a bérlekkel a békés utoni kiegyezését ajánlja, mit a közgyűlés tudomásul vett.

Kohn Adolf nem látja be, hogy itt másként is lehetne intézkedni, mint békés uton. A szerződés 11. és 12-ik pontjainak értelmében, bérlek kérelmének helyt adandó, azonban a regalia újabb kiadása végett nem lépne összekötésbe bérlekkel, hanem a hátra lévő időre új árverés útján adná ki. (Azon közbeszólásokra, hogy hátha nem őrjük el nyílt árverésen a jelenlegi bérlek által felajánlott összeget) kijelenti, hogy a jelenlegi bérlek által ajánlott összegért jót áll, de ő biztosan tudja, hogy még sokkal többet vesznek be.

Az igazság győző kardvasát —
S abból még új bilincset csinál tán
Meggötni — ha szunnyad — a hazát ..

„Talpra magyar!“ hangozt vészt kiáltva,
S „hivta a hon“ minden jó fiát;
És a szó nem hullt a pusztaságba,
Megjárta Kárpáttól Ádriát — — —
S im az esküt, hogy rabok nem lesznek,
Be is válták híven annyian — —
Fogadalmukért bár elvéreztek,
Feltámadnak utódaikban!

„Éljen a szabadság!“ s millióknak
Ajakán ez éljen felrivallt;
A kibontott zászlók fenlobogtak,
S követték azt, zengve harci dalt. —
Most is ott van zászlóinkra írva,
Most is szent a „Szabadság“ neve;
Ámde nem ép, mintha megcsontitva
Voln' alakja, béna a keze ...

Ugy öröklök tán, mert hogy letüntek
A fényes és jöttek gyász napok,
Meghurcolták e legszentebbünket
Idegenek, durva bitorok.
S visszavonás köztünk is rabolta,
S még szakgatja, tépi szüntelen ...
Mindig vár ránk, honfiak, a munka,
Hogy egészszé alkotott legyen!

Ezredévet ér el im e nemzet

Hubacsek szintén ajánlja, hogy fogadja el a közgyűlés bérlek lemondását. Ő nem határozná ma a bérlet újbóli kiadására, megkísérlené előbb a régi bérlekkel erre nézve ujalag megegyezni, mert árverésnél szerinte megtörténhetne azon eset, hogy nem találkoznék árverező és a regalia a községnek házi kezelésében maradna. Ő Kohn Adolf jótállását csak szóbeszédnek tartja. Ajánl egy 3—4 tagu bizottság ki küldését, mely érintkezésbe bocsájtkozzék a bérlekkel azon célból, hogy többet adjanak; s erről a szombati gyűlésen jelentést terjeszen elő.

Kohn Adolf úgy látja, hogy Hubacsek a községet félti, pedig a bérlek félhetnek, hogy nem fogják a regaliút újból megkapni. Bizottság ki küldését ő nem ajánlja, nem bírja az alattomos működéseket.

Tary a dolgot igen komolynak tartja és szintén a békés kiegyezést ajánlja. A képviselők ne ringassák magukat abban a reményben, hogy nyílt árverés esetén is három negyed évre azon összeget lehessen elérni, mintha azt több évre lehetne kiadni. Pártolja a bizottság kiküldését.

Wimmer nézete, hogy perre az ügyet ne engedjük és szintén ajánlja, hogy a jelenlegi bérlekkel az egyezséget jövőre nézve is meg kell kísérteni. Szerinte méltányossági szempontból is inkább a jelenlegi bérlek tartását azt meg tovább.

Schönfeld magyarázatot fűz a bérlek beadványához. Szavazásra bocsájtva ez ügyet, a többség Kohn Adolf indítványát elvetette és a bizottság kiküldését határozta el.

4. Lavicska Pál II-od aljegyző jelentése, mely által az adó hátralékosok névsorát bemutatja.

Azonban a hátralékosok kimutatása helyett, beadta az összes adó fizetők névsorát.

Haász ezt a dolog elcsavarásának tartja. Ha ilyen nagy csomag Isten tudja mit tartalmazó csomót adott be, tessék az illető jegyzőt behivatni, hogy ezt nekünk mind felelővassa.

Korom Gáspár nem azért kívánja a hátralékos adófizetők névsorát, mintha azokat megnyuzatni akarná, ő csak azt véli ezzel elérhetőnek, hogy a régebbi tartozások fognak első sorban behajtatni, nem pedig mint most is történt, azon szegény emberek lettek fizetésre felszólítva, akik csupán a folyó negyeddel tartoznak, míg a jobb moduk, kik már évek óta hátralékban vannak, talán fel sem lettek szólítva.

Lavicska utasított, az adóhátralékosok névsorának bemutatására.

5. A kisbirtokosok országos földhitelintézet igazgatóságának a f. évi március 17-én tartandó közgyűlésre szóló meghívó levele: tudomásul vétetik.

6. Csongrádvármegyei tek. alispáni hivatalának e község 5/889 sz. kgy. határozatára 742/889 sz. a kiadványa: tudomásul vétetik.

7. Lavicska Pál II. aljegyző jelentése, mely által mint honvéd hadnagynak a honvédséghez történt behivatását tudomásra hozza: tudomásul vétetik.

[Folyt. köv.]

Mióta a megyei állatorvos kénytelen

Folytatása a mellékleten.

Vérrel szerzett, áztatott, hazán;
Hír cserkoszoruja, beövezted
Homlokát sok, nagy, dicső csatán...
De a harcok közt az volt legszentebb,
Mit e napon mindig ünnepel — —
S ki oly márciusról emlékez meg,
Az a nemzet soh'se veszhet el!

„Az alacsony termet.“

A „(Mindszent Szegvár és Vidéke“ eredeti tárcája.)

Régi és köztudomásu dolog, hogy saját sorsával és helyzetével senki meg elégedve nincs. De nemcsak a sors és helyzet, hanem a testalkat tekintetében is áll ez, mert hány-szor halljuk a soványat panaszkodni, ki kövér, a magasat, ki alacsony szeretne lenni; és amit rossz néven venni nem is lehet, a rutak, de csak a férfiak, mert rut nő nem létezik — mind szépek akarnának lenni. De legeclatásabb bizonyítéka ezenköztudomásu dolognak a következő eset:

A szigoráról híres e—i gymnásiumban tanultam és a véletlen úgy hozta magával, hogy Takács Géza igen alacson termetű, Lohr Gyula középtermetű és én igen magas termetű, közösen béreltünk ki egy lakást és mint hű lakársakhoz illik, osztoztunk egymás örömeiben és fájdalmában — megosztottunk tehát Takács barátunk azon fájdalmában is, melyet neki alacsony termete okozott és mely őt az élettől majdnem elkészerítette. Irigylette az én magas

volt lakását a megyeszékhelyére Szentésre (hol pedig nála nélkül is több állat orvos van) átteni, az időtől fogva községünkben nincs állat orvos. E hiány rendkívüli sok anyagi kárt és kellemetlenséget okoz gazda közönségünknek.

Két mérföld kerületben nincs állat orvos jóságainkat vagy nem lehet már ily távolságra hajtani avagy mint hogy ily nagyon is költséges és kellemetlenséggel össze kötött távolságra hajtsuk a beteg jóságot, inkább kuruzslokra vagy a sorsra bizzuk azok meggyógyítását. Megtörténhet és már történt is oly eset, hogy a gazda külső sérülés okozta bajba sinlődő szarvas marháját levágatta, húsát elmérni természetesen állat orvosi bizonyítvány nélkül szolgabiro-ságunk meg nem engedhette. Nem fejtetem, hogy mily károkat okoz e hiány melyen segíteni minél előbb kell annál is inkább, mert a kurcaréti földök megvétele óta jóság álomá-nyunk örvedetesen szaporodott.

Felhívjuk tehát az illető körök figyelmét e visszás állapotra, s reméljük, hogy e hiányon minél előbb segítve lesz.

X.

Válakozunk,

Az úgy nevezett „tömörkény“-i külterület elcsatlakozásáról lévén szó, önkénytelenül is a hálátlan gyermek jut eszembe, ki az ősi apai házat hűtlenül, a dajkázást megsem köszönve, haraggal, fenyegetődzéssel hagyja el s még ökleit is reá emeli.

Ilyen ez a mi „tömörkény“-i külterületünk is, a melyet különösen az utóbbi időben rend-kívüli módon dédeltünk édesgettünk, mint kár egy elkényeztetett gyermeket és a midőn ajobban felcseperedett, most a midőn felcso-máztuk — mint az édes szülő az egyetlen mag-zatot el akar tőlünk szakadni: a maga kezére akar dolgozni.

Ha sikerül a mi édes — mostoha módra viselkedő testvéreinknek elszakadás iránti vá-gyuk, úgy nem is az anyagi veszteséget — mert ez az elcsatlakozásból megmaradt részre háramlék — fogjuk siratni hanem sajnálni fogjuk azt, hogy Mindszent község eddigi fontosságá-ból tetemes számbeli megfogyatkozása folytán — véleményünk szerint veszíteni fog; az a te-kintélye, a melyet eddig lakosságának nagy száma nyújtott, csökkenni fog. Mindezek, a lé-nyegre nem ható csapások azonban olyanok, a termete, mert noha én késznek éreztem volna ma-gam hosszú lábszáramból fájdalomnak enyhítésére $\frac{1}{4}$ métert átengedni,

Honap utolja lévén, tisztességes deákok-hoz illően nem volt pénzünk, minden forrás merítve semmi kilátás nem mutatkozott. Takácsnak azon-ban sikerült egy oldalági rokonnal megrisz-kirozott pampolás által 30 frt birtokába jutni.

Lett öröm Izraelben. De ezen örömnöknek csakhamar vége szakadt, mert Takács kijelen-tette, hogy most az egyszer — sajnálja — de nem oszthatja meg velünk pénzkészletét.

Hogy bennünket ezen kinyilatkozás folytán a guta meg nem ütött, tessék elhinni, csak erős természetünknek köszönhető, de kihült a ba-ráti szeretet és bosszút forraltunk, csak a ki-nálkozó alkalmat vártuk, midőn tervezett boss-zunkat végrehajthassuk.

Este a tanulás után átvezettem a beszéd fonalát az alacsony termetre és fejtegetni kez-dtem annak hátrányait az életben. Nem akartam irányában érzett haragomat kimutatni, előhoztam, azt is, hogy orvosoktól halottam kik egész pozotíve állították, hogy legjobb szer, ha az illető alacsony termetű, estenként erős karu egyének által lábait huzattatja, egy heti huzási műtét is széperedményt mutathat fel. Takács barátom szeme az örömtől sugárzott és hajlandónak nyilatkozott ezen pro-cedura eltűrésére is, és annak végrehajtására Lohrt és engem kért fel.

melyeket erőnk koncentrációjával és alkalmas he-lyen ösztömörítésével csakhamar ki fogunk heverni. És épen ezért, és épen mert habár ki-vágnak testünkben egy darabot szervezetünk megcsontatlanul marad és életképességünk el-veszni nem nem fog: őszinte örömet tudnánk érezni a fölött, ha az elszakadó testvérek, saját maguk által alkotandó otthonukban elérnék azt a nagy boldogságot, a melyet az ősi anya keblén fölhalhatni nem vélték; ha az elszakadás-hoz fűzött reményeinkben nem csalatkozva, bol-dog és virágzó községgé tudnának fejlődni.

Ki kell azonban jelentenünk, hogy mi nem ringatjuk magunkat ily édes álomban és félünk, hogy elszakadó véreink rövid álom után korán fognak ébredni hosszú és nagyon keserves csalódással; félünk, hogy elszakadó véreink csak-hamar úgy fognak járni, mint az ősi hazát el-hagyó makrancos fia, a ki csak azért távozik, hogy megunta a közös igát huzni s ezért a „ma-ga kezére“ akar dolgozni, azonban még körül sem nézett: már éheznek és kopálnak, a tél hidegében didereg s irigy szemmel nézi az ősi ház-ban maradt véreit, a kik habár nem is durkál-kodhatnak kétkézzel a gazdagságban, de elvégre nem is éheznek s még egy-két darab jó gunyá-juk is akad; az irigység azután civakodva, ves-zekedővé teszi, vagyont akar minden áron, perbe száll az ősi házzal, otthon maradt vé-reivel, tulajdon édesapjával és — megterem a gyűlölség, lesz a szülő és magzat a testvér és a testvér halálos ellenség.

Hogy miért nem fűzünk mi nagy reménye-nyeket a mi véreink elszakadásához, azt röviden összefoglalva, a részletekre való kiterjeszkedés nélkül, megkísérjük elmondani, annak kijelen-tésével, hogy e tárgyra visszatérve, az egész ügyet egész terjedelmében méltatni fogjuk, s épen ezért most még azon kérdés vitatásával sem foglalkozunk, vajlon jogos-e vagy nem megen-gedhető-e vagy nem a tömörkény-i külterület elcsatlakozása: bár a kérdés ezen oldalával már most foglalkozni sem volna egészen feles-leges, mert e lapok első számában e tárgyról már egy rövidke cikk, azt állítja, hogy az el-szakadás nem csak törvényes, de közigazgatási tekintetből szükséges is; csodálkozásunkra azonban a törvényességnek és a szükségesség-nek indoklása — a mi különben a földlog lett volna — elmaradt.

A „tömörkény“-i külterület lakosai az el-szakadás legfőbb okául a nagy községi terheket

Lohr — ki mindig haragos volt, ha nem volt pénze — mint a maoska, ha a tejes kö-csögtől elkergetik, fénylett a szeme a dühtől és megfogta erősen derekát, én reám bizva lábainak huzogatását.

Én sem fejtettem ki őszintén mondvá, va-lami nagy kíméletet és mintegy félóránig elrán-gattam iszonyatos hahota között a lábait. Takács teljesen kimerült és elaludt.

Mi pedig felvettük a Takács nadrágját és átvittük a szomszédban lakó Csepregi — ma-gyarosított név — Heibschneiderhez és szárából 2 ujnyi szélességűt vele 20 kr. munkadíjért fel-varattunk.

Ez megtörténvén a nadrágot szépen annak helyére visszatettük és másnap reggel szándékosan tovább feküdtünk az ágyban a párnák közül les-tük, hogy mit fog szólni a megrövidült nadrág-hoz és mily meglepetést fog arca elárulni.

Egyszerre oda ugrott hozzám, átkarolta nyakmat és nem győztem végig hallgatni a di-csérletet a igaz barátságáról és hálát melylyel elhalmozott.

Ha az első huzási műtét ily szép ered-ményt mutatott fel, ez így folytatva annyira megy, hogy még eléri az én magasságomat is, gondolta Takács, és nekünk minden estére kö-telességünké tette a huzogatási procedurát. De bár mily erőt fejtettünk is ki, a nadrág reggelre többé nem rövidült meg, míg végre Takács ezen reményről is le mondott.

hozzák föl, nem mulasztván el természetesen egész nyomatékkal hangsúlyozni, a tényleg fen-forgó természeti akadályokat, a melyek őket a belterülettől elválasztják, de a dolog lényege, a nagy teher. Azt hogy valaki a terhektől sza-badulni akar, és nem akar 80—90 kr. községi pótdadót fizetni, ha kevesebből is megélhet, nem csak természetesnek találjuk, hanem látjuk benne egyszersmind az életfentartási ösztön egyik ha-tékony nyilvánulását. Napjainkban a midőn a tőke gyűtés szerfelett nehéz, sőt majdnem le-hetetlen; napjainkban a midőn a családapáknak nem csak a tőkegyűjtés kellemeiről kell lemondaniok, de a létért kell napról-napra erősebben küzdeniök és minden módot felhasználniok arra, hogy kiadásait a minimumra szállítsák alá: egészen érthetőnek találjuk, ha a takarékos-ságot, a fejlődés megakadályozása nélkül átvisszük a közszükségletek terére is. És e szempontból indulva ki, ha elszakadni vágyó véreink, önálló községi élet alakításával elérhetik azt, hogy a 80—90 kros községi pótdadó helyett, a mit most az ősi fészekben fizetniök kell, nem lesz többre szükségük — mint azt beadványukban vitatják — 35 kr-nál, ez által oly lényeges megtakarítást fognak elérni, a mi már önmagában véve is indokoltá teszi részükről, az elszakadás utáni törekvést.

Megvalljuk azonban, hogy mi egyáltalá-ban nem látjuk ily rózsás színben a dolgokat, mi nem tudjuk belátni, hogy elszakadni vágyó véreink milyen körülmények között tudnának önálló községi életet élni 35 kros pótdadóval, sőt eszközölt — és a részletekben majd elő is adandó-számítás után azon erős meggyőződésben va-gyunk, hogy 90 kr. pótdadó sem lesz elegendő, sőt valószínű, hogy 1 frton fölül is föl fog emel-kedni.

Ezt az első pillanatra be fogja látni min-denki, a ki tudja, hogy az elszakadni akkóró te-rületnek, községi pótdadóval megterhelhető össze egyenes állami adója aligha éri el az 5000 frtot; a ki tudja, hogy az elszakadás után alakulandó új községnek, községi vagyona épen nem lesz, sőt örülhet ha adósság nélkül szabadulhat: mert összes községi szükségletét pótdadóval kellend fedeznie.

Most már csak az a kérdés marad hátra, mily nagy lesz a községi szükséglet? E tekin-tetben jelezhetjük hogy kérelmezők nagy illu-siókban ringatják magukat, a községi szükség-letek legtöbb nemét nem is vették számításba,

Deákok között nincs titok és így kiszívár-gott a mi pajkosságunk, mely eljutott Takács fü-léhez is. Egy reggel Takács a rendesnél koráb-ban kelt fel, becsomagolta málháját és elköltö-zött a lakásból és habár még azután 4 évig jár-tunk együtt, velünk nem beszélt.

Az érettségi vizsga befejeztével a bucsu estélyt tartottuk, ekkor kibékültem Takácsal és illőnek tartottam mint maturos homo, hogy tőle pajkosságomért bocsánatot kérjek. Ő megbocsá-tott, és én nem késtem őt vigasztalni, hogy va-lamint az én magas termetem nekem eddig elő-nyömré nem volt, úgy az ő alacsonyága sem fog neki az életben, sem a pálya futásban, sem a házasságban hátrányul szolgálni. Erre szívélyes sen kezett szorított és megköszönte vigasztalásom.

Minket a jogi pályát választottuk és egyszerre végeztük is el. Ettől fogva nem hal-lottam róla semmit. De hogy csakugyan nem szolgált hátrányára alacsonyága arról a legkö-zelebbi napokban győződtem meg a napilapok egyikéből, melyben hirdette volt az eljegyzési rovatban, hogy Takács Géza joggyakornok el-jegyezte x—y. z—i járásbíró bájos és szeretetre-méltó leányát.

Tehát sem a házasságban de pályájában sem érez semmi hátrányt, mert van módjában ő felsége a király nevében maghozni a kevés felmentő de számos marasztaló ítéletet.

Exignus.

s így történt azután, hogy 5000 frt községi adóval megterhelhető állami adó helyett 6200 irtot véve fel kirovási alapul és elhallgatva a községi szükségletek legtöbb nemét: a „tömörkényi“ külterület lakosai 35 kr. községi pótagóval vélik az önálló községi háztartást megalakítani. Nagy csalódás fogja azonban számításukat kísérni, mert az első pillanatban meg fognak győződni arról, hogy községi szükségletük fedezésére az állami adóval felérő összeg is aligha kevés nem lesz, s azt részletesebb számítás nélkül is belátja mindenki, ha csak kevés ismerős is a községi háztartások általános berendezésével és fontolóra veszi egyszersmind, hogy mily fokozott igényekkel lép föl az állam és a társadalom a községekkel szemben.

Ily körülmények között, mi egyelőre is azt ajánlhatjuk elszakadni vágzó véreinknek, hogy mondjanak le fellengős álmaikról, térjenek vissza az ős édes anya kebelére, ne legyenek annak hálátlan dacos gyermekei, mert bizony bizony rövid lészen álmuk, ébredésük korai és nagy csalódásuk. — Még most nem késő: megtérő és bűnbánó gyermekét szeretettel fogja ölelni kebelére az édes anya; ne tépjék hát szét a szeretet százados kötelékeit: mert szeretetlenül fognak siránkozni és bánkódni meggondolatlan lépésük következményei fölött.

Helyi és vegyes hírek.

— **Lapunk további szétküldésénél felmerülhet akadályok elhárítása céljából értesítjük a t. olvasó közönséget, hogy mind azok, kik lapunk jelen számát vissza nem küldik előfizetőknek fognak tekintetni.**

— **Az ital mérési jog kártalanításáról** szóló 1888 évi XXXVI. t. c. alapján a kártalanítás körüli mindazon teendő végzését, melyeket a fenti t. végrehajtása iránti utasítás a miniszteri biztosokra ruház, Csongrádvármegye területén báró Malcomes Jeromos m. kir. sz. ü. titkára bizta a nagymélt. m. kir. pénzügy miniszterium. Azon teendők végzésével pedig melyeket a fent említett törvény az adófelügyelőkre ruház, Csongrádvármegye területén Vadász József kir. adófelügyelőt bizta meg.

— **Nagyszerű viszontlátás.** A kik azon szerencsében részesültek, hogy a magyar szabadságharcban már élhettek, avagy abban már részt is vehettek. bizonyára emlékeznek még arra, hogy községünk és vidéke lakosai is az elsők között voltak, kik fegyvert fogva siettek a szabadság, egyenlőség és testvériség szent zászlója alá. Ezek között volt Gémes György tömörkényi lakos is kinek annak idején oly sok dicső férfival együtt szólni kellett a hőiesen védett édes hazából. Mint a bujdosók nagyobb része, ő is Törökországba menekült, hol 40 évig tartózkodott. Mily nagy volt az öröm Tömörkényen, midőn a napokban a régen holtnak hitt Gémes otthon termett és magát megösmertette, mert a még akkor fiatal emberből egy öreg, husszu ősz szakálu ember lett. Itthon hagyott neje már régen férjhez ment. Egy h. m. vásrhelyi társával együtt jött haza, kitől Tömörkényen elvált. Isten hozta és éltesse még körülünkben sokáig!!

— **Álarcos bál.** F. hó 7-én délelőtt és dél utáni két maszkokkal megrakott kocsit vonnt végig községünk utcáin dudu, trombita, dob és hasonló fülsiketítő hangszerek kíséretében, mintegy előre jelezve az este bekövetkező látványos álarcos bált. Derék szinigazgatónk mindent elkövetett, hogy a közönség kívánalmainak megfelelhessen, a ni a körülményekhez képest sikerült is neki. Ujonan beszerzett ruhatárát a közönség rendelkezésére bocsájtotta, melynek nagy része fel is használtatott. Láttunk ott igen sok ügyesen maszkírozott hölgy és férfiakat, kik tréfás cselekedeteik és megjegyzéseik által mind végig fentartották a nagy számú közönség vig kedélyét. 11 óráig majdnem csupán az álarcosok élvezték a táncot, midőn azonban a lárfák lasanként lehullottak; a táncolók száma is szaporodott, fél 12 órakor színészeink előadták „A holt házaspár“ című két felvonásos vigjátékot, melyet oly Paprika Jaucsi“ mód szerint adtak elő, hogy a közönségtől valóban nagy áldozat

volt azt végig halgatni. Fél 1 órakor, midőn végre az előadás véget ért ismét megkezdődött a tánc, melynek a késő hajnali órák vetettek véget. Följegyeznünk a következő leányokat sikerült: Wimmer Berta, Róza, Mariska és Veronika, Mazanec Irma, Veisz Gizella és Szerena Diamant Helénke, Kovács Vilma, Kovács Irénke, Pacher nővérek, Gémes Teruska, Novák nővérek, Benedek Karolin és Cecilia, Vida Mariska, Krausz Berta, Veisz Berta.

— **48-as bál.** F. hó 3-án a „Szarvas“ vendéglőben megtartott 48-as bál mint halljuk igen jól sikerült.

— **A szentesi izr. ifjuság** 1889. évi március 23-án a szegény sorsu iskolás gyermekek segélyezésére a városi szálloda nagytermében zártkörű katon bált rendez.

— **Hymen.** Hacker Mátyás a „Csongrádi Takarékpénztár“ közszeretben álló könyvelője Lövy Ignác kedves leányát Szidoniát f. hó 12-én d. u. 3 órakor fogja a szentesi izr. imaházban oltárhoz vezni.

— **A „II. rom. kath. temetkezési egyesület“** be tagok még mindig felvétetnek. A belépni szándékozók Béres Albert egyesületi jegyzőnél jelentkezhetnek.

— **Március 15-ikét** a magyar szabadság újja ébredésének 41-ik évfordulóját — mint eddig minden évben, az idén községünkben több helyütt bankettel fogják megülni.

— **A Mannlicher puskából** az első szállomány a szegedi 46 gyalog ezredhez megérkezett. Az új fegyverekből egyelőre minden század csak 8 darabot kap, míg az ezred összes legénysége csak a jövő hónapban fog az új fegyverekkel elláttatni. A tartalékosok behívása tehát a hét napos fegyvergyakorlatra már a jövő hóban várható.

— **Tánciskola.** Két fiatal iparos, helyben az „Ejvilág helyiségében“ tánciskolát nyitott. A tanítások már holnap megkezdődnek. Beiratási díj 2 frt.

— **A Tisza árad.** A hó még alig indult olvadásnak, s a Tisza már is nagyon kezd áradni. Az elmúlt 24 órában 15 c. m. áradás jeleztetett.

Levelezés.

Dorozsma március 1889.

Tisztelt szerkesztő ur!

Midőn van szerencsém önt értesíteni, hogy készséggel fogok lapjának szellemi harcában részt venni, lapja részére az alábbi tudósítást küldöm.

A nyár folyamán midőn a szeged dorozsmai kongó utválokzó az ut építését Dorozsma város belterületén megkezdte, figyelmeztettem a munka vezető mérnök urat, hogy ha a megkezdett módon épített az utat, a közlekedést nem csak elő nem segíti, hanem az esőzések beálltával, teljesen megakasztja, sőt Dorozsmban katasztrófát idéz elő, én ezen nézetemet nyilvánosságra hoztam a „Szegedi Naplóban“, a munka vezető mérnök erre azt válaszolta, hogy oly emberrel aki még csak nem is okleveles mérnök hirlapi polemikába nem bocsájtkozok; én csak arra kértem, hogy mérnöki tudománya alapján nyugtassa meg Dorozsma lakosságát és biztosítsa arról, hogy az általam előre megjósolt katasztrófa be nem következik. Erre egy szót sem szolt; én látva a munka helytelenségét, indítványoztam, a dorozsmai képviselő testületnél, a munkadíj visszatartását és vizsgálatot kértem, de a közgyűlés indítványomat nem fogadta el, tehát az ügyet a vármegyére fellebbeztem, de ott is elverték rajta a port; most pedig uszunk a pocsbán, mert joslatom rettenetesen beütközött annyira, hogy válalkozó azt ajánlotta az ut építési felügyelő bizottságnak, hogy szabadságát föl a még felül nem vizsgált hongó utat és a bizottság ezen ajánlatot elfogadta és így modot nyújtott a válalkozónak a felügyelőség alul kibujni.

Dorozsma e szerint vett magának 70 ezer forintot kétszáz ezer forint áru bajt.

Ezt mondom én.

tisztelője
Dudás Béla.

Tárgysorozat

Csongrádvármegyei törvényhatósági bizottsága Szentesen, 1889. évi március 14-én s folytatva tartandó rendes közgyűlést, melyen az alább jegyzett ügyek fognak elintéztetni:

1. Alispáni negyedéves jelentés.
2. A nagymélt. m. kir. belügyminiszteriumnak 590. eln. 1889. sz. rendelete, melyben ő cs. és kir. apostoli Felsége által kiadott, Stefánia özvegy trónörökösnek ő Fenségének újabb címzését elrendeke kegyelmes királyi leiratát további intézkedés iránt a vármegye közönségének megküldi.
3. A vármegye árvaszékénél üresedésbe jött I. ülnöki, esetleg II. és III. ülnöki állásoknak, — esetleg a vármegyei közigazgatásnál I. aljegyző és II. aljegyzői állásoknak választás utján betöltése.
4. Belügyministeri 83,944. III. b. 888. sz. rendelet a várm. házi pénztári 1887. évi számadás felülvizsgálata tárgyában.
5. Belügyministeri 54.1889. sz. rendelet a vármegyei árvizkárosultak javára befolyt összegek elszámolása tárgyában 287.1888. sz. törvényhatósági határozattal tett felterjesztés jóváhagyása iránt.
6. Belügymin. 85,724.1888. sz. rendelet a várm. árvaszéki kiadói állás fizetésének fedezése tárgyában, és ezzel kapcsolatban a várm. számvévségnek ide vonatkozó jelentése.
7. Belügymin. 607.1889. sz. rendelet a várm. tisztviselők, segéd- és kezelő-személyzet szabadságolása tárgyában alkotott szabályrendelet jóváhagyása iránt.
8. Belügymin. 606.1889. sz. rendelet, melyben kijelenti a ministerium, hogy az utrendszert tárgyában megállapított várm. szabályrendelet iránt az ügyben megindított tárgyalás után fog érdemleges határozat hozatni.
9. Belügymin. 83,224.1888. sz. rendelet, a „Magyar Közigazgatás“ című szaklapnak a vármegye részére a házi pénztár terhéül megrendelése tárgyában.
10. Belügymin. 9729.1889. sz. rendelet, melyben értesíti a vármegye közönséget, hogy a mintaközi közlekedés iránt alkotott szabályrendelet az utakról és vámokról benyújtott javaslattal szemben tárgyalható nem volt.
11. A földm. ipar és keresk. m. kir. ministeriumnak 5000.1889. sz. rendelete a halászati törvénynek az 1889. május 1-én életbeléptetése és végrehajtása tárgyában.
11. Közm. és közl. m. kir. ministeriumnak 56847.1888. körrendelete az árterületeken lévő épületek építkezési szabályzatra megállapítása tárgyában.
13. Vallás és közoktatási m. kir. ministeri 47,275.1888 sz. rendelet a horgosi- Kárász-féle alapítvány-leveleknek záradékkal ellátása iránt.
14. Horgosi Kárász Anna hagyat. ügyében a hagyat. 41, 374.1888. sz. bírói átadó végzést a budapesti kir. törvényszék megküldi.
15. Alisp. dlőterjeztés az erdélyi közművelődési egyelet alapja részére a várm. közművelődési és jótékonyági alaptól megszavazandó összeg inánt.
16. Alisp. jelentés az 1889. évi ut fentartási kongó ut és földi árteri hidvám alapok előirányzatainak az illető hatóságok részére megküldésére tárgyában.
17. Alisp. jelentés a 441.1888. sz. törvényhat. határozat értelmében a jépineknek 115 forint árban jéggel megtöltése és ezen összegnek a házi pénztárból kivállalkozó részére kifizetése tárgyában.
18. Szükségleti bizottság jelentése a vármegye részére eddig beszerzett szükségleti tárgyak s azok értéke kifizetése tárgyában.
19. Arad szab. kir. város törvényhatóságának átirata a véderő törvényjavaslat 14. és 25. §. nak elvetése tárgyában hasonló szellemben a képviselőházhoz felirat intézése iránt.
20. Hont vármegye átirata a véderő törvényjavaslat 14. és 25. §. elvetése tárgyában általa megküldött feliratnak hasonló szellemben küldendő felirattal pártolása iránt.
21. A várm. számvevői hivatal jelentése a községek által költségvetéseikben a betegápolási alap pénztár szükségletei fedezése céljából felvett felsz. kirovás behajtásának elrendelése iránt.
22. A várm. számvévség a várm. 1889. évi közmunka összeírásokat jelentése kíséretében beterjeszti.
23. Szentes város közönségének 1889. évi költségvetési előirányzata.
24. Szentes város képviselőtestületének 109.1888. sz. határozata ellen dr. Csató Kálmán és társainak fellebbezése.
25. Szentes város képviselőtestületének a II-od aljegyzői állásra vonatkozó 124.1888. sz. határozata ellen Burián Lajos v. t. ügyész fellebbezése.
26. Szentes város képviselőtestületének a városi pénztár kezelése iránt szervezett pénztári állásra vonatkozó 125.1888. sz. határozata ellen Burián Lajos v. t. ügyész fellebbezése.
27. Szentes város képviselőtestületének az ügyészi és nyilvántartói állás munkakörének megállapítására vonatkozó szabályrendelet módosítás tárgyában 127.1888. számú határozat ellen dr. Csató Kálmán és társainak fellebbezése.
28. Szentes város közönségének 127.1888. sz. a. határozata alapján felterjesztett kérelme rögtönítelő bíróságnak a kormánytól engedélyezése iránt.
29. Csongrád város közönségének kérelme a szab. oszt. államvasutársasággal a vasuthoz kisajátított terület átengedése tárgyában kötött szerződés jóváhagyása iránt.
30. Csongrád város képviselőtestületének 6.1889. sz. határozata ellen Szeged Pál csongrádi lakos fellebbezése.
31. Tiszti ügyészi jelentés Mindszent község képviselőtestületének 1888. évi szept. 5-én tartott általános tisztújítás alkalmából az irnoki választás ellen Hubacsek Pál ügyvéd mindszei lakos fellebbezése tárgyában.
32. Mindszent község képviselőtestületének 124.1888. sz. határozata ellen Szobotka Gusztáv mindszei lakos ügyvéd fellebbezése.

33. Mindszent község képviselőtestületének 1.1889. sz. határozata ellen Kónc Lajos községi jegyző felelőszése.

34. Mindszent község képviselőtestületének 17.1889. sz. a. határozata ellen Lavicska Pál és társai miadszenti lakosok felelőszése.

35. Mindszent község kérelme az általa egyeseknek a Kurca réti földből haszonbérbe adott és egyes haszonbérlektől másokra átruházott bérletekre vonatkozó szerződésnek a tárgyban hozott 136.1888. sz. határozat jóváhagyása iránt.

36. Dorosma város képviselőtestületének 144.1888. sz. határozata ellen Cékus Ferenc és társai dorosmai lakosoknak felelőszése.

37. Csany községben 1888. december 29-én tartott általános tisztújítás alkalmával az irnoki állás betöltésénél követett eljárás ellen Tóth Lajos csanyi lakos felelőszése.

38. Horgos község képviselőtestületének 8.1889. sz. határozata ellen Pörnyész Mihály és társai horgosi lakosoknak felelőszése.

39. Horgos község képviselőtestületének 9.1889. sz. határozata ellen Pákolics János horgosi plébánosnak felelőszése.

40. Özv. Bohácsi Jánosné szül. Márkus Julianna szelvényi lakos kérelme néh. Bohácsi János volt csongrádi tanító férje után özvegyi nyugdíj megállapítása iránt

41. Kolozsvár szab. kir. város átirata a Kolozsváron felállítandó Mátyás király szoborra pénzbeli gyűjtés eszközlése iránt.

42. A kassai keresk. és iparkamarának átirata a bormelés érdekében a m. kir. pénzügyminisztériumhoz pártoló felirat küldése iránt.

43. A resicai magyar nyelv terjesztő egyesület 1888. évi működéséről jelentését megküldi.

44. Bács-Bodrog vármegye közönség 3.1889. sz. határozatát a plávnabácsi utszakasznak a marhabajtó utak jegyzékébe felvételéről tudomás iránt megküldi.

45. A szentesi királyi járásbírósi telekkönyvi osztálya Vidovich Antalnak 243.1888. sz. közgy. határozattal 6000 forint biztosítéki összeg erejéig adott törlési engedély alapján a vonatkozó 248.1889. sz. törlési végzést tudomásul iránt betérjeszti.

46. Tóth József dorosmai állatorvos kérelme oklevelelének kihirdetése iránt.

47. Alispáni előterjesztés a vármegye központi iroda részére egy nagyobb lithograph-gép beszerzése tárgyában.

48. Alispáni jelentés a vármegye pénztári hivatala részére 250 forint árban egy 71/2 számú tűzmentes pénzszekrénynek beszerzése tárgyában eljárásának tudomásul vétele iránt.

49. Vidovich Antal tisztántali járis főszolgabírónak kérelme a hivatal részére egy kisebb sokszorozó-gép beszerzése tárgyában.

50. Algyő község képviselőtestületének 1.1889. sz. határozata a marhalevel őrlepek díjainak megváltása és a levágandó állatok vizsgálata után fizetendő díjjegyzék megállapítása tárgyában.

51. Dr. Kajlinger Zsigmond jár. orvosnak 1889. évre előleg iránti kérelme,

52. Szalay Gyárfás központi irnoknak 1889. évre fizetés előleg iránti kérelme.

53. Antal János tisztántali jár. szolgabírói irnoknak 1889. évre 40 frt fizetési előleg iránti kérelme.

54. Szentes városnak 1887. évi gyámpénztári számadása.

55. Mindszent község 1886. évi szegényi pénztári számadása.

56. Szegvár község 1883., 1884. és 1886. évi párbbé pénztári számadása ügyében a felmentvény kiadása iránt számvevői előterjesztés.

57. Szegvár község 1887. évi gyámpénztári számadása.

58. Dorosma város 1887. évi árva-pénztári számadása.

59. Tápé község 1887. évi gyámpénztári számadása.

60. Tápé község 1886. és 1887. évi árva-letétáról szerkesztett számadása.

61. Algyő község 1884., 1885., és 1886. évi közpénztári számadása.

62. Algyő község 1887. évi gyámpénztári számadása.

63. Horgos község 1885. évi közpénztári számadása.

64. Derekegyház község 1887. évi közpénztári számadása.

65. Derekegyháza község 1887. évi leltári vagyonáról vezetett számadás.

66. Kistelek község 1887. évi gyámpénztári számadása.

67. A számonkérészek jegyzőkönyve.

Kelt Szentesen, 1889. március 2.

Stammer Sándor.

alispán

CSARNOK.

(Levél a Nilus partjáról.)

Tisztesztelt szerkesztő ur!

Lapjának első számát olvasván, örömmel tapasztaltam, hogy a távol kelet közügyeit tárgyazó leveleket is szívesen közöl. Ezen felbátorodva, ime a Nilus folyó partjáról én is küldök egy pár, az itteni közügyekre vonatkozó értesítést remélvén, hogy azoknak szorít egy kis helyet becses lapjában.

Nem hiába, hogy a farsang temetése esett az napon, melyen községünk „vénei“ és „bölcsei“ (igylis csufolják őket) össze lettek hívva a falu első írástudója (alkotmányunk farizeusnak mondja) de valóban farsangi kedélyben s bohóskodó jó kedvükben is voltak a „vének és bölcsek“

Mikor szép rendben ültenek tanácskozni az első farizeus előadta nekik, miszerint a kerület magas synodusa arra utasította a falu „véneit“ és „bölcseit“, hogy reparálják ki a hiányosságban szenvedő költségvetést, s előadta, miszerint egy községi lakos, foglalkozására nézve alabárdos véleményét írásosan beadta a már megkésztített költségvetés némely tételeinek megváltoztatása és helyesbítéseire vonatkozólag.

Nem tudom veres papírra volt-e írva a vélemény, (mert tudva levő, hogy a bika a verestől megvadul) avagy talán az igazat mondta meg benne az alantas állásu alabárdos, de már az első farizeus is izgatottan tudatta annak lételet a gyülekezettel, az meg már határozottan megvadulva fogadta a hób hirt hogy az ő dolgaikba valaki még beleszólni is merészt. Ilyen izgatott kedélyállapotban állott fel a vének és bölcsek egyike, a tárgyilagosszónok a ki csak az „igazságot szokta“ s előadja hogy ő az éjjel víziót látott, megjegyzem, hogy egyebet sem lát ébren sem, — mely vízió neki megsugta, hogy a véleményét beadó vakmerő alabárdos helyett annak főnökét kell megfenyíteni, mert az csinálta azt. Ezen vízió meggyőződéssé vált benne s ékes szólásával meggyőződéssé érleli már az első farizeus, — sőt uramfia — főmufti homályos agyában is, kik közül az előbbi „valóban kérem mondhatom „ugy van“ — nal, uttöbbit pedig egy medve szerű „helyes“ morgásával ad szent meggyőződéssének kifejezést.

A mily „szent“, a most jelzettek meggyődése, ép oly szent az, hogy a vének és bölcsek tanácsa elhatározza a főnök megfenyítését és rendre utasítását, ha véletlenül be nem lép a „bölcsek“ egyike s a viharzóvá vadult kedélyek csillapítására józan s okos szavakkal nem törekszik.

A tárgyilagosszónok és ékesen szóló szónok azonban ragaszkodik víziójához, de már az első farizeus és a fő mufti engednek s nem ugyan belátva túlságos nekivadulásukat, de mégis megfenyítését azt kissé, nem követelik a főnök megfenyítését s megelégszenek avval, ha az alabárdos kap is ki, a miért vakmerő volt nekik, a kik közt vannak igen tekintélyes vének, — tanácsot adni sőt az igazat is megmondani.

Ezen kissé békülékeny hangulatban feláll a falu első farizeus s a nálla megszokott szónoki vervevel s ékesen ragyogó mondat szerkesztett a következőleg tesz indítványt.

„Kérem ássan, én kérem ássan a „vének és a „bölcsek“ tanácsának ismert magas tekintélyét a vélemény által sértve látom, s kérem ássan indítványozom, hogy egy, általam ékes stélusommal fogalmazandó határozatban mondjuk ki, miszerint véleményt adó, — bár okosabb is mint a mi többségünk tekintettel kérem ássan alárendelt foglalkozására, ne merjen náluk okosabb lenni, s a miért azt most tenni merésztelte rendre utasítottak!“

Ezen mint láthatja tisztelt szerkesztő ur, valóban remek szonoklatra a „Vének és bölcsek“ többsége határozattá emeli az indítványt s tárgyalja tovább a költségvetést hasonlóan azon modorhoz a melyben önkénel is szokás a községi közgyűléseken tárgyalni, míg egyszer meg látják a farsangot temető bohócok felvonulását s hozzájuk illő komolyságuk megóvása mellett a gyülekezésből felugrálva a felvonuló bohócokhoz csatlakoznak.

Ezzel a kis komédiával, meg az este egy jól sikerült álarcs bállal (akar csak minállunk szedő) fejeztük be a farsangot s a bálba megzaklattuk a híjós kis virágárus, almaárus meg szivarárus meg az Isten tudja „miféle árus“ szép maszkokat, — ugy, hogy a fejem még most is zug.

Ha akadok máskor megírni valóra, majd irok, tisztelője.

Vigyázó.

Köszönet Nyilvánítás.

Hogy t. Vida Mihály és Elekes Mihály urak 7 frt 72 kr. szóval: hét forint 72 krt tettek le nálam — mint az általuk rendezett balyu-bál költségeiből fennmaradt összeget azon kérelemmel, hogy én azt a községi tek. iskolaszéknek szolgáltatassam át, hogy az azt; belátása szerint a szegény iskolások segélyezésére fordítani méltóztassék.

Midőn az összeg átvételét elismerem és a kért helyre juttatom — nem mulaszthatom el, hogy a szegény iskolások nevében köszönetet ne mondjak a címzett uraknak szíves megemléksző figyelmükért.

Mindszenten, 1889. március hó 5-én.

Hám János,
igazgatótanító.

Szerkesztői üzenetek.

Érdeklődő. Lapunk anyagi sikere már eddig is biztosítva van.

Exignus. Köszönjük. Mint látja felhasználtuk, továbbra is kérjük ugy ez irányu, mint napi eseményekről is szíves kéziratát.

Vidéki munkatársainkat és levelezőinket kérjük, kéziratukat lehetőleg mindig a hét péntek napjáig beküldeni, nehogy egyik — másik télszúke miatt kimaradjon.

Csongrád. Még sem mozog?

Szentes. Nincs jogunk ma még a cik irójának nevet önel közölni. Elvünk azt az illető engedélye nélkül el nem árulni.

X. Csany. Fogadja szíveségéért köszönetünket.

Szeged-Dagonics. Kéziratát megkaptuk — al kalmilag majd felhasználjuk, — most térszúke miatt kimaradt.

Közgazdaság

A Vasutak államosítása.

A közlekedésügy terén kiváló eseményt képez a budapesti vasut államosítása. Ez ügyről a „Magyar Pénzügy“ című fővárosi szaklapban a következőket olvassuk: Valóban meglepő tevékenységet fejt ki Baross és minden akciója, oly nagy szabásu, hogy nem lehet arról szó, mintha a minisztert csak beszéltetni akar magáról. Siker nem teszi a közlekedésügyi miniszter elbizakodottá, sikertelenség nem veszi el bátorságát és munkakedvét.

A dunagőzhajózási társulattal folytatott tárgyalások, ugy látszik, még nem vezettek eredményre és ime alig hiúsultak meg e tárgyalások, már is teljes eredményre vezettek a budapesti vasut államosítására vonatkozó tárgyalások, melyekről az eredmény perfekté válása előtt alig bir tudomással a nyilvánosság.

A vasut tehát az állam polgáraié és igazgatásánál a bevétel másodrendű kérdés, a fő, hogy a személy és áru szállítás olcsó legyen, még ha emiatt kevesebbet jövedelmez is, mint a mennyibe a befektetett tőke kerül.

A kereskedők, gazdák és iparosok szempontjából, a „Magyar Kereskedők Lapja“ következőleg itéli meg ez újabb vivmányt közlekedésügyünk terén:

A dunántali forgalom főszerepvője eddig a déli vasut, de a magyar-nyugati, és a budapest-pécsi vasut államosításával a m. kir. államvasutak révén a magyar kormány teljes befolyása immár biztosítva van.

A budapest-pécsi vasut államosításának főelőnye az, hogy hazánk legnagyobb részének vasutjai egyöntetű díjszabással fognak birni, s így a munka pályán beszédtetni szokot kezelési illetékek felszámítása elesik, az u. n. mesterkelt forgalom, a többszörös átrovatolások, stb. mellőzhetőek. Ennek előnyeit méltányolni tudják, kik sajnosan tapasztalták, hogy a hány vasut, annyi szokás. Most a magy. kir. államvasutak mellé sorakozik a magyar északkeleti, az első magyar gácsországi, a magyar nyugati, a budapest-pécsi valamint az általuk kezelt helyi érdekű vasutak, oly nagy jelentőségű komplexus, hogy ennyit is az állam kezében összpontosítva látni, a legvérmesebbek sem hittek.

Baross Gábor közmunka- és közlekedésügyi miniszterünk az erélynek s körültekintő ovatosságnak s a hazai kereskedelmi és ipari érdekek figyelembe való vételének annyi jeleit adja, hogy valósággal megszégyenítette azokat kik Tolnay visszalépése alkalmával hátszát rendeztek ellene.

Az e heti üzletről semmi nagyobb változást sem jegyezhetünk fel. A gazdák részéről kínálat nem volt, mert a jelenlegi árakkal nem

igen vannak megelégedve és a tavaszt illetően a hajózás megnyíltát bevárják, mikorra is árjavulást reméllenek, különben a rossz utak miatt sem igen vannak behozatalok.

Ma jegyzünk szép tiszta buza 6.70—6.90 kukorica frt 4—4.30. árpa 4.50—5. minőség szerint zab frt 5.25 mind m. mázsánként.

B. Pesten az árak a hét első napján pár krajcárral javultak, de az utolsó napokban már 10 krral estek, miután a malmok csak alacsonyabb árak mellett hajlandók vásárolni.

Pesten az árak következők:

Tiszavidéki	78—80 kgos	frt 7.55	—	frt 7.70
Bácskai	78—80 „	frt 7.50	—	„ 7.65
Erdélyi	77—78 „	frt 7.30	—	„ 7.50

Határidő szállításra:

Tavaszi buza	frt 7.20—21
Őszi	frt 7.47—48
kukorica M. J.	frt 5.30—04

Vasuti menetrend.

H.-M.-Vásárhelyről—Szeged felé: 6 óra 46perccel, 5 óra 28 p. este

H.-M.-Vásárhelyről—Nagy-Várad felé: délelőtt 10 óra 24 perccel, délután 7 óra 11 perccel.

Kistelekről—Budapestre: személyvonat éjjel után 2 óraker, délután 3 óraker: omnibus-vonat reggel 6 óraker.

Kistelekről—Szegedre: személyvonat, déli 12 óraker, éjjel 12 óraker, omnibus vonat délután 6 óraker.

Szentésről—Budapestre. Indul 5 óra 38 perc reggel, 1 óra 15 perccel d. u. 3 óra 25 perc d. u.

Szegedről Csongrádra indul 11 óra 9 perc 2 óra 18 p. d. u. Crongrádról Szegedre 1 „ 05 p. 4 óra 59 p. d. u.

Szolnokról—Szentésre. Indul 3 óra 26 perc éjjel 11 óra 50 perc d. e.

Szentésre érkezik 8 óra 34 perc d. e. 4 óra 30 perc d. u.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Diamant Manó.

HIRDETÉSEK.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy nálam nagyobb mennyiségű épületfa, deszka, kisebb és nagyobb új ablakok, asztalok, padok, valamint egy jól, megtöltött jégverem, egy jó karban levő dereglye evezőkkel vasmacsákákkal, tiszta gyékény és még többféle tárgyak elköltözés végett **jutányos áron eladó.**

Robicsek Mór.

4000 kéve nád különféle világosítás a kiadóhivatal-
árakban eladó. Bővebb fel- ban.

Hirdetmény.

Az algyői révjog folyó év május 21-től kezdődő 6. vagy 10 évre hasznobérbe adandó.

Írásbeli ajánlatokat elfogad Sándorfalván Burger Alajos urad. jószágfelügyelő, kinél a feltételek iránt tudakozódni lehet.

Urad. felügyelőség.

Ajánlom a legjobb fajta betűkkel dusan berendezett

KÖNYVNYOMDÁMAT

bármely e szakmához tartozó munkák gyors, pontos és jutányos elkészítésére.

Névjegyek, esketési- és bálai meghívók művek

esinos kiállítással

DIAMANT MANÓ

KÖNYVNYOMDÁJA, PAPIR- és IRODASZER-KERESKEDÉS.

Irodaszerek nagyraktára.

Kész ügyvédi, lovas és gyalogcsendőrségi, pénzügyőri és községi nyomtatványok.

Gazdálkodóknak: Cselédszegődményi levelek napszámjegyzék és naplójegyzék. Betűsoros üzleti könyvek.

A vidéki megrendelések a nyomda saját költségén szállítatnak rendeltetési helyükre.

Könyvek kötése jutányosan elváltatnak

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár

RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG BUDAPEST.

GYÁR és IGAZGATÓSÁG:
VI. külső váciút 1696,99.

VÁROSI IRODA és RAKTÁR:
VI. váci kórut 57.

GŐZ- és JÁRGÁNCSEPLŐ KÉSZÜLETEK.

SCHLICK-féle szab.

KÉT- és HÁROMVASU EKÉK.

SCHLICK-féle szab. „Haladás” sorvető-gépek

Szóróvető gépek.

Schlick fél szab. Rayol-ekék, Schlick és Vidats féle eredeti egyvasu ekék és talajművelő-eszközök boronák és rögtörő hengerek, szecskavágók, répavágók, répazúzók, tengeri morzsolók, csöves tengeri darálók, gabonatisztító rosták, őrlőmalmok stb.

Az összes ekék tartalékreszei készletben tartatnak. — Előnyös fizetési feltételek. — Legolcsóbb árak.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Jegyzet. Van szerencsém ezennel t. ez. üzletbarátaink becses tudomására hozni, hogy noha a VI. váci kórut 57 sz. levő irodánk legnagyobb részét a külső váci úton lévő gyártelepünkre helyeztük át, mindazonáltal az eddigi irodai helyiségünkben t. üzletbarátaink kényelme érdekében egy városi irodát tartunk fenn, valamint, hogy ugyanott építési cikkeink és gazdasági gépeinkből raktárt létesítettünk. Kiváló tisztelettel

Mintaraktár és képviselő: Schlèsinger Ferencznél Szentesen.

AZ igazgatósága.